

stille Fordring om, at der skulde være Ministerkonference, men det ærede Medlem har tiet og har ikke gjort det, og derfor er det ikke sket.

Saa omtalte det ærede Medlem nogle „Historier“, og det ærede Medlem sigtede her muligt til det, jeg fortalte i Dag om et Sted, hvor der var rensed Kedler, og Fabrikken havde staaet stille i den Anledning. Jeg beder det ærede Medlem erindre, hvorledes jeg fremhævede dette som et Eksempel paa Ting, der kom frem, og at det vilde være heldigt, om disse Ting var blevet undersøgt, men selvfølgelig fremkom jeg ikke med det under nogen Form af en Beskyldning mod Kasserne for Misgreb, ikke paa et eneste Punkt gjorde jeg dette. Men det ærede Medlem tog det paa den Maade, at han sammenkædede det med „Historier“, og i samme Øjeblik gik det ærede Medlem over til at oplæse af Rigsdagstidenden noget, som var sagt i det andet Ting, og det er mig selvfølgelig ganske umuligt her paa staaende Fod at modsige det. Men fra min Side fremkom der forskellige Eksempler ved Sagens første Behandling, og jeg sagde den Gang: Det, jeg nævner her, kan dokumenteres. Jeg staar netop med Erklæringer her i min Haand vedrørende de Ting, jeg fremdrog ved første Behandling, og jeg opfordrer derfor det ærede Medlem til klart og utvetydigt at sige, at naar han taler om „Historier“, sigter han ikke til de af mig fremdragne Ting, og at det ikke var Meningen at sammenblande, hvad der var sket i det andet Ting, med de af mig heroppe fremdragne Eksempler.

Til Slutning skal jeg sige om det ærede Medlems forskellige Beklagelser af de Ændringsforslag, der er stillede, at de er jo egentlig ret naturlige ud fra hans Synspunkt. Men hvis man fra Arbejderpartiets Side vil hævde overfor mig, at det, der sker ved disse Ændringsforslag, er, at man vil Kasserne til Livs, vil jeg paa det bestemteste tilbagevise dette. Det er jo saaledes med denne Institution, at den Gang, jeg forelagde det første Lovforslag herom nede i Folketinget, blev det modtaget med en vis Haanlatter fra socialistisk Side, og det er saaledes, at man jo altid søger ude omkring at hævde, at det er kun „os Arbejderrepræsentanter“, som i Virkeligheden faar gennemført noget. Og nu skal det maaske ogsaa hedde sig ude omkring, at man fra konservativ Side søger at ødelægge denne Institution. Jeg vil dertil sige til det ærede Medlem, at dette er urigtigt. Det, jeg vil med mine Ændringsforslag, er

netop at bygge Institutionen fast, at skabe Institutionen saadanne Kaar, at den kan trives og udvikle sig, uden at den i den offentlige Mening mistænkeliggøres, og saaledes, at den kan faa Sympati som en velledet og velarbejdende Institution, der kan gøre et godt Arbejde paa de Omraader, hvor det er nødvendigt at hjælpe dem, der bliver arbejdsløse.

Christiansen: Jeg maa overfor den ærede Ordfører erkende, at jeg har ikke hans Erklæringer fra første Behandling af Sagen præsentere; jeg mindes ikke, at det ærede Medlem fremlagde nogen Erklæring, og deres Indhold kan jeg derfor ikke vurdere. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se de Papirer, men hvis de er af samme Kvalitet som det, der blev fremdraget i det høje Folketing, er de i øvrigt ikke meget værdifulde. Jeg ved ikke, om de er forsynede med Navn, og om de kan stedfæstes til bestemte Begivenheder eller lignende, aner jeg ikke, da jeg ikke har set dem. Men jeg vil sige til den ærede Ordfører, at min Beskyldning jo for saa vidt rammer ham, som det staar for min Erindring saaledes, at han ved første Behandling ikke fremlagde bestemte Detailler, men holdt sig til disse Talemaader i al Almindelighed, at man skulde bygge disse Kasser op, saa der kunde blive Fred og Rø om dem, og de ikke skulde blive Genstand for Mistænkeliggørelse. Hvis det ærede Medlem tror, at det kan lade sig gøre, saa har han en lys Tro paa Menne-skene. Jeg tror det, som sagt, ikke, jeg har i nogle Aar haft Adgang til at forhandle med Arbejdsgivere, og jeg kender deres Smaasvagheder, og en af disse er den, at de ikke holder af, at Arbejderne er alt for godt økonomisk funderede, saaledes at deres Ryg bliver for rank. Hvorvidt det ærede Medlem deler denne Betragtning, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om, hvad jeg har hævdet overfor ham, er, at han ikke er gaaet formelt frem som Ordfører, som Formand og Leder af Udvalgets Arbejde, og det vil jeg bestandig have Lov til at hævde. Jeg har paa et tidligere Tidspunkt spurgt den ærede Ordfører, om den højtærede Indenrigsminister havde tiltraadt disse Ændringsforslag, og derpaa har jeg faaet det Svar: Ja, det tror jeg da — ikke noget afgjort, ikke noget sikkert. Vi er blevet kaldt til Møder paa 5 Minutter og 10 Minutter; paa et vist Tidspunkt anede den ærede Ordfører ikke, om det Flertal, som havde stillet disse Ændringsforslag, selv